

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 5 września 2014 r.– ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej we Wrocławiu

(Sprawa C-418/14)

(2014/C 462/20)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy Henryk Czurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Strona pozwana: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 w zw. z art. 2 ust. 3 i w zw. z art. 21 ust. 4 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on regulacji krajowej przewidzianej w treści art. 89 ust. 16 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. nr 3 poz. 11 ze zm.; dalej u.p.a.), która nakazuje zastosowanie stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla paliw silnikowych do oleju opałowego na skutek braku spełnienia przez podatnika wymogu formalnego przewidzianego w art. 89 ust. 14-15 u.p.a.?
- 2) Czy zasada proporcjonalności nie sprzeciwia się wymogowi formalnemu przewidzianemu w art. 89 ust. 14-15 u.p.a. uzależniającemu zastosowanie obniżonej stawki akcyzy przewidzianej dla olejów opałowych od konieczności sporządzenia i złożenia zestawienia oświadczeń nabywców w ustawowym terminie, abstrahując od zaistnienia warunku materialnego w postaci sprzedaży paliwa na cele opałowe?
- 3) Czy zgodna z zasadą proporcjonalności jest sankcja przewidziana w treści art. 89 ust. 16 u.p.a. polegająca na obciążeniu sprzedawcy podatkiem akcyzowym, jak w okolicznościach przedmiotowej sprawy, wyliczonym według stawki przewidzianej dla paliw silnikowych (art. 89 ust. 4 pkt 1 u.p.a.) w odniesieniu do oleju opałowego na skutek niespełnienia warunku formalnego przewidzianego w treści art. 89 ust. 14-15 u.p.a.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 51; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 405 – 424

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 18 września 2014 r. – DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-428/14)

(2014/C 462/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DHL Express (Italy) srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pozostałe strony postępowania:

Schenker Italiana SpA

Agility Logistics srl

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 101 TFUE, art. 4 ust. 3 TUE i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że:

- 1) krajowe organy ochrony konkurencji nie mogą odejść w ramach swej praktyki od instrumentów ustalonych i przyjętych przez europejską sieć konkurencji, a zwłaszcza od modelowego programu łagodzenia kar w wypadku takim jak w postępowaniu głównym, bez popadania w sprzeczność z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie C-360/09 Pfleiderer a konkretnie z jego pkt 21 i 22?
- 2) pomiędzy wnioskiem głównym o zwolnienie z kary złożonym przez przedsiębiorstwo do Komisji lub przygotowywanym do złożenia do niej oraz uproszczonym wnioskiem o zwolnienie z kary złożonym przez nie do krajowego organu ochrony konkurencji w odniesieniu do tego samego kartelu, istnieje związek prawny takiego rodzaju, że krajowy organ ochrony konkurencji – niezależnie od brzmienia ust. 38 Obwieszczenia Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji – ma obowiązek zgodnie z § 22 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. (obecnie § 24 według numeracji Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r.) oraz uwagą wyjaśniającą nr 45 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. (obecnie uwagą wyjaśniającą § 49 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r.): a) dokonać oceny uproszczonego wniosku o zwolnienie z kary w świetle wniosku głównego o ile uproszczony wniosek wiernie odpowiada treści wniosku głównego; b) ewentualnie – jeżeli uzna, że uproszczony wniosek, który otrzymał ma węższy zakres przedmiotowy od wniosku głównego złożonego przez to samo przedsiębiorstwo, w odniesieniu, do którego Komisja przyznała warunkowe zwolnienie z kary rzeczonemu przedsiębiorstwu – skontaktować się z Komisją lub z samym przedsiębiorstwem w celu ustalenia czy po złożeniu uproszczonego wniosku w ramach dalszego dochodzenia wewnętrznego stwierdziła ona konkretne i szczególne przykłady zachowań w sektorze, który to jakoby miał być objęty wnioskiem głównym o zwolnienie z kary, lecz nie wnioskiem uproszczonym?
- 3) zgodnie z § § 3 i 22–24 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2006 r. i odpowiadających im uwag wyjaśniających nr 8, 41, 45 i 46 oraz uwzględniając zmiany wprowadzone przez § § 24–26 Modelowego programu łagodzenia kar europejskiej sieci konkurencji z 2012 r. i uwagi wyjaśniające nr 44 i 49, krajowy organ ochrony konkurencji, który w okresie wystąpienia okoliczności faktycznych postępowania głównego stosował program łagodzenia kar taki jak w postępowaniu głównym, mógł zgodnie z prawem przyjąć w odniesieniu do danego kartelu objętego głównym wnioskiem o zwolnienie z kar złożonym lub przygotowywanym do złożenia przez pierwsze przedsiębiorstwo do Komisji: a) wyłącznie uproszczony wniosek o zwolnienie z kary złożony przez owo przedsiębiorstwo lub b) również późniejsze uproszczone wnioski o zwolnienie z kary złożone przez różne przedsiębiorstwa, które początkowo złożyły do Komisji niedopuszczalne wnioski o zwolnienie z kary lub wnioski o zmniejszenie grzywny, w szczególności w sytuacji gdy wnioski główne tych różnych przedsiębiorstw zostały złożone po przyznaniu warunkowego zwolnienia z kary pierwszemu przedsiębiorstwu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 23 września 2014 r. – Nabel Peter Bogendorff von Wolffersdorff

(Sprawa C-438/14)

(2014/C 462/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nabel Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Uczestnik: Standesamt der Stadt Karlsruhe, Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe